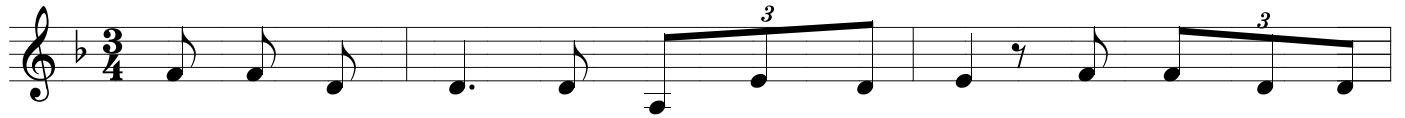


Phút ấy gặp lại

Trần An Bình



Có những người bạn lưu lạc phương trời xa Mỗi mắt tìm bạn



bè trong dòng người bao la Chỉ thấy chỉ thấy xót xa. Phút ấy gặp



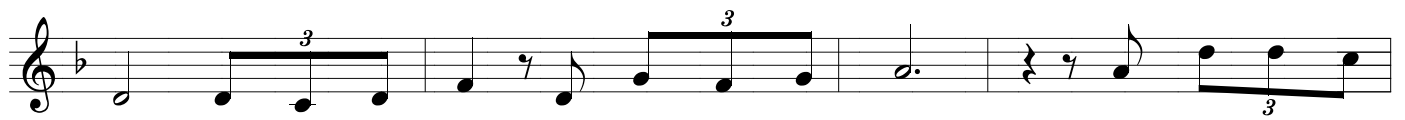
lại ngỡ ngàng như là mơ Ánh mắt vật vờ cho hồn thơ trào



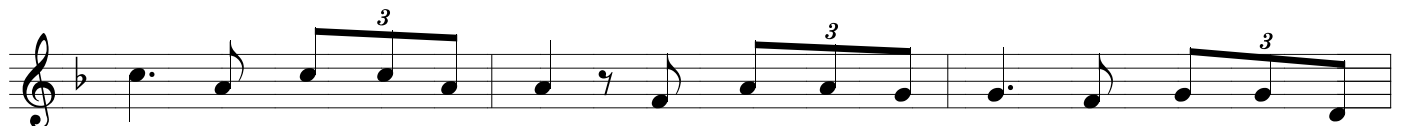
dâng nguồn sống mới yêu đời. Bạn ơi hãy cho



nau niềm tin yêu cuộc đời và dắt díu nhau đi tình thân không hề



rời. Không hề rời nhau dù phương trời xa cách Hãy cố sống cho



nau đời lao lung còn dài Ngày tháng cũ qua đi thời gian trôi miệt



mài Để mai này mình vẫn còn gặp nhau.